

Sapatin Vartija

Touko-Kesäkuu 2015

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyssurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

**Kansikuvat: etukansi: Luontoretellä Norjassa
takakansi: Juhlat Ruotsissa**

Sensaatiomaiset herätykset

On ollut liian paljon eriäviä rientoja ----ssa. Heti kun uusi kiihotus on syntynyt, jotkut ovat asettaneet vaikutuksensa väärälle puolelle. Jokaisen tulee olla varuillaan silloin kun on liikkeellä petoksia, joiden päämääränä on johtaa sieluja pois totuudesta. On niitä, jotka aina ovat valmiit katselemaan ja kuulemaan jotakin uutta ja outoa, ja sielunvihollisella on näissä suurissa kaupungeissa paljon uteliaisuutta herättävää irrottamassa mieltä näitten viimeisten päivien suurista ja pyhittävästä totuuksista.

Jos jokainen epävakainen, uskonnollinen kiihtymys saa joitakin seurakunnan jäseniä laiminlyömään tehtävänsä, niin etteivät he tue koko sydämestään läsnäolollaan ja vaikutuksellaan vähemmistöä, joka uskoo kansan epäsuosiossa olevaan totuuteen, niin seurakunnassa, missä tulisi olla voimaa yllin kyllin, on ilmeistä heikkoutta. Saatana käyttää erilaisia keinoja toteuttaakseen suunnitelmansa, ja jos hän suosiossa olevan uskonnon pukuun pukeutuneena pystyy johtamaan horjuvia ja epävakaita sieluja pois totuuden tieltä, on hän pystynyt huomattavasti hajottamaan Jumalan kansan voimaa. Tämä hetkellinen herätyksen hurmio, joka tulee ikään kuin tulvavesi, on ulkonaisilta piirteiltään harhaanjohtava, joka pettää monia vilpittämiä henkilöitä saaden heidät uskomaan, että se on Jumalan Hengen aikaansaama. Se kyllä lisää käännynnäisten joukkoa, sillä helposti kiihtyvät luonteet, heikot ja taipuvaiset, rientävät sen lippujen alle, mutta kun tulvavesi vetäytyy takaisin, he pysähtyvät kuivalle rannalle. Älkää antako värieni opettajien pettää itseänne, älkääkä tyhjien sanojen johtaa itseänne harhaan. Voimme olla varmat siitä, että sielunvihollisella on kyllin miellyttäviä taruja tyydyttämään kaikkien toivomuksia.

Loistavan kirkkaita meteoreja on aina ilmaantuva, mutta heidän tuomansa valo sammuu heti, niin että sitä seuraava pimeys tuntuu sankemmalta kuin ennen niiden tuloa. Nämä sensaatiomaiset uskonnolliset kiihotukset, joita kaskujen kertominen ja omituisuuksien esittäminen ovat aikaansaaneet, ovat pinnallista työtä. Sellaiset meidän uskoamme olevat, jotka haltioituvat näistä valon leimahduksista, eivät milloinkaan edistä Jumalan asiaa. He ovat valmiit vetäytymään syrjään vähäisimmästäkin syystä ja suostuttelemaan toisia käymään noissa tilaisuuksissa, missä he joutuvat kuuntelemaan sellaista, mikä heikentää sielua ja aiheuttaa mielen hämmennystä. Tämä vetäytyminen syrjään

osoittamasta innostusta työlle riistää siltä Jumalan voiman. Meidän täytyy olla uskossa lujat, niin ettemme horju. Meillä on työ suoritettavanamme, Jumalan laista loistavan totuuden valon heijastaminen toisille johtaaksemme heidät ulos pimeydestä. Tämä työ vaatii päättäväisyyttä, kestäväää tarmoa ja määrätietoista päämäärää onnistuakseen.

Lujuutta tarvitaan

Seurakunnassa on joitakuuta, joiden, sen sijaan että he ajelehtivat kiihotusten pintavesissä ja toimivat tunteittensa mukaan, tulee nojata uskomme tukipylväisiin, jotta he vakiintuisivat ja löytäisivät kalliopohjan. Seurakunnassa on hengellisesti sairaita. He ovat itse tehneet itsensä invalideiksi, sillä heidän hengellinen heikkoutensa johtuu heidän omasta epävakaasta vaelluksestaan. Vaihtelevat opin tuulet heittelevät heitä milloin sinne milloin tänne. Usein he ovat neuvottomat ja epävarmuuden vallassa, koska he toimivat yksinomaan tunteiden perusteella. He ovat sensaationhaluisia kristittyjä, jotka aina isoavat uutta ja ainoalaatuista. Vieraat opit hämmentävät heidän uskoaan, ja he ovat arvottomat totuuden asialle.

Jumala kutsuu työhönsä lujaluonteisia, horjumattomia ja päättäväisiä ihmisiä, joihin voidaan luottaa vaaran ja koetuksenkin hetkinä, jotka ovat juurtuneet totuuteen yhtä lujasti kuin ikuiset vuoret perustuksiinsa ja joita ei voida horjuttaa oikealle eikä vasemmalle, vaan jotka kulkevat suoraan eteenpäin pysyen aina oikealla tiellä. On joitakuuta, jotka uskonnon joutuessa vaaraan melkein aina ovat vihollisen riveissä, ja jos heillä on vaikutusvaltaa, se puoltaa vääryyttä. He eivät pidä siveellisenä velvollisuutenaan uhrata kaikkia voimiaan tunnustamalleen totuudelle. Sellaiset tulevat saamaan tekojensa mukaisen palkan.

Ne, jotka tekevät vain vähän Vapahtajan hyväksi pelastaakseen sieluja ja pitääkseen itseään oikeassa suhteessa Jumalaan, tulevat saamaan vain vähän voimaa. Meidän tulee jatkuvasti käyttää voimiamme, jotta ne kehittyisivät ja vahvistuisivat. Niinkuin sairaus on luonnonlakien rikkomisen seuraus, samoin hengellinen rappeutuminen on seuraus Jumalan lain jatkuvasta rikkomisesta. Siitä huolimatta nämä lain rikkojat saattavat vielä tunnustaa pitävänsä kaikki Jumalan käskyt.

Meidän täytyy tulla lähemmäksi Jumalaa, saattaa itsemme läheisempään yhteyteen taivaan kanssa ja käytännössä toteuttaa lain periaatteet pienimmissäkin jokapäiväisissä tehtävissämme, jotta voisimme

tulla hengellisesti terveiksi. Jumala on antanut palvelijoilleen kykyjä ja lahjoja käytettäväksi Hänen kunniaukseen eikä tuhlattaviksi joutilaisuuteen tai muuhun joutavaan. Hän on antanut heille valoa ja tietoa tahdostaan, jotta he vuorostaan heijastaisivat sitä toisille, ja viedessämme sitä muille meistä tulee eläviä valon levittäjiä. Ellemme anna harjoitusta hengellisille voimillemme, ne tulevat heikoiksi niin kuin kehon jäsenet käyvät voimattomiksi, kun sairas joutuu kauan olemaan toimeettomana. Käyttäminen antaa voimia.

Toisten palveleminen

Mikään muu ei anna niin paljon hengellistä voimaa eikä lisää vakavuutta ja syvällisyyttä kuin käynti sairaiden ja masentuneiden luona palvelemissa heitä ja kiinnittämässä heidän uskoaan Jeesukseen. On vastenmielisiä tehtäviä, joita jonkun täytyy suorittaa, sillä muutoin jää sieluja hukkumaan. Kristityt tulevat saamaan siunauksen suorittaessaan tällaisia tehtäviä, olivat ne miten epämiellyttäviä tahansa. Kristus ryhtyi vastenmieliseen tehtävään tullessaan taivaan puhtaista asunnoista ja verrattomasta kirkkaudesta ihmisenä asumaan rikollisuuden, väkivallan ja laittomuuden tahraamaan ja pimentämään maailmaan. Hän teki niin pelastaakseen sieluja. Tuleeko tällaisen hämmästyttävän rakkauden ja verrattoman alentumisen kohteiden puolustaa itsekästä mukavuuttaan? Tuleeko heidän valita omat nautintonsa, seurata omia taipumuksiaan ja jättää sielut hukkumaan pimeyteen, koska he joutuisivat kokemaan pettymyksiä ja saamaan osakseen halveksuntaa, jos he tekisivät työtä heidän pelastumisekseen? Kristus maksoi äärettömän hinnan ihmisestä hänen lunastamiseksi, tuleeko siis ihmisen sanoa: »Herra, en tahdo tehdä työtä sinun viinitarhassasi, pyydän sinua, pidä minut estettynä?»

Jumala kutsuu niitä, jotka Siionissa ovat joutilaina, ryhtymään työhön ja toimintaan. Miksi he eivät tahtoisi kuunnella Mestarin ääntä? Hän haluaa rukoilevia ja uskollisia työntekijöitä, jotka kylvävät kaikkien vetten varsille. Ne, jotka tekevät työtä sillä tavalla, tulevat hämmästyttämään huomattavasti, miten koettelemukset rohkeasti kannettuina Jeesuksen nimessä ja voimassa lujittavat uskoa ja uudistavat voimia. Nöyrässä, kuuliaisessa vaelluksessa on turvallisuutta ja voimaa, rohkeutta ja toivoa, mutta niiltä, jotka eivät tee mitään Jeesukselle, palkinto jää saamatta. Heikot kädet eivät pysty tarttumaan Väkevään Jumalaan eivätkä vapisevat polvet kestä vastoinkäymisten päivinä. Raamatun lukijat ja kristilliset työntekijät tulevat saamaan ihanan voittopalkinnon ja tämän

tunnustuksen: »Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija . . . , mene herrasi iloon.» Matt. 25:21.

Ta I, 439-442

Kaikkein suurin ihme

“Ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luoksensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa', ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä.' Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikain merkkejä ette osaa. Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki." Ja hän jätti heidät ja meni pois.” Matt. 16:1-4

Alusta asti sielunvihollinen on koettanut saada Jumalaan uskovat ihmiset perustamaan uskonsa merkkeihin ja ihmeisiin, koska hänelläkin on valta tehdä vääriä ihmeitä ja näillä hän eksyttää ihmisiä, tekeytyen “valkeuden enkeliksi.” (2 Kor. 11:14).

Saatana on yrittänyt matkia Jumalan työtä aina. Egyptissä vihollinen jäljitteli faraon taikureiden välityksellä Mooseksen kautta tapahtuneita ihmeitä. Nykyisin hän toimii langenneissa kirkkoissa suorittaen ihmeitä, saadakseen ihmiset uskomaan, että ne tapahtuvat Jumalan voimalla. Tämä on yksi perussyy miksi on väärin perustaa uskomme ihmeisiin.

Jeesus ei koskaan tehnyt ihmeitä tyydyttääkseen ihmisten uteliaisuutta ja itsekkäitä vaatimuksia. Tiedämme myös, että lopun aikana saatana tulee matkimaan Jeesuksen takaisintuloakin: “Saatana kruunaa työnsä petoksen suuressa murhenäytelmässä esiintymällä Kristuksena. Kirkko on kauan selittänyt odottavansa Vapahtajan tulemusta toiveittensa täyttymyksenä. Nyt suuri pettäjä saa näyttämään siltä kuin Kristus olisi tullut. Eri osissa maailmaa saatana näyttäytyy ihmisten keskuudessa häikäisevän kirkkaana majesteettisena olentona, samanlaisena kuin Johannes kuvaa Ilmestyskirjassa Jumalan Poikaa. Ilm. 1:13—15. Häntä ympäröivä kirkkaus voittaa kaiken, mitä kuolevaiset ihmiset koskaan ovat nähneet. Halki ilmojen kaikuu riemuhuuto: »Kristus on tullut! Kristus on tullut!» Ihmisten kumartuessa maahan häntä kunnioittaen palvomaan, hän nostaa kätensä ja siunaa heitä, niin kuin Kristus maan päällä ollessaan siunasi opetuslapsiansa. Hänen äänensä on lempeä ja hillitty, mutta hyvin

soinnukas. Ystävällisesti ja säälivästi hän esittää joitakin suloisia, taivaallisia totuuksia, joita Vapahtajakin julisti. Hän parantaa ihmisten sairauksia ja sitten, Kristuksena esiintyen, väittää muuttaneensa sapatin sunnuntaiksi sekä kehottaa kaikkia pitämään hänen siunaamansa päivän pyhänä. Hän selittää, että ne, jotka itsepintaisesti pitävät kiinni seitsemännen päivän pyhittämisestä, häpäisevät hänen nimeään, kun kieltäytyvät kuuntelemasta hänen enkeleitään, jotka hän on lähettänyt tuomaan heille valoa ja totuutta. Tämä on väkevä, melkein voittamaton eksytys. Noita Simonin pettämien samarialaisten tavoin ihmiset, pienimmistä suurimpiin, uskovat näihin noituuksiin ja sanovat: »Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan suureksi.» Apt. 8:10.

Mutta Jumalan lapset eivät joudu harhaan. Tämän väärän Kristuksen opetukset eivät ole sopusoinnussa Raamatun kanssa. Hän antaa siunauksensa pedon ja sen kuvan kumartajille, niille, joiden ylle Raamatun todistuksen mukaan vuodatetaan Jumalan sekoittamaton viha.” St. 605.

Ei ihmeisiin, vaan Jumalan sanaan

Kun Jeesus liittyi murheellisiin matkalaisiin Emmauksen tiellä vahvistaen heidän uskoaan, hän ei tehnyt mitään ihmeitä, vaan johdatti heidän ajatuksensa Kirjoituksiin: “”Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet! Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?” Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.” Luuk. 24:25-27.

Usein Herraamme pyydettiin tekemään joku ihme, että kansa uskoisi Häneen, että Hän on lähetetty Messias, mutta Hän ei tehnyt sitä. Kun vihollinen tuli Vapahtajamme luokse erämaahan kiusamaan häntä tekemään ihmeitä, todistaakseen, että Hän on Jumalan Poika, Jeesus viittasi Kirjoituksiin sanoen: “Kirjoitettu on...” Luuk. 4:4

Jumalan Sana on oppikirjana meille kasvatukseksi, että voisimme kulkea oikealla tiellä, joka todella vie taivaaseen. On sanottu, että usko tulee Raamatun lukemisesta ja sen sanoman kuuntelemisesta. Siihen voimme luottaa, koska se on Jumalan meille lähettämä Kirje. Siinä sanotaan: “”Pysykää laissa ja todistuksessa!” Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole.” Jes. 8:20.

Monet, jotka perustavat uskonsa ihmeisiin ja luottavat niihin, pettyvät. Vapahtajamme sanoi: “Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra,

emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?' Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät.'" Matt. 7:22, 23.

Kun opetuslapset iloitsivat niistä ihmeistä, jotka he Jumalan voimalla saivat tehdä, Jeesus selitti heille, mistä heidän tulisi olla iloisia. "Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden."... Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuna taivaissa."“ Luuk. 10:17, 20.

Ihminen on taipuvainen ottamaan kunnian itselleen ihmeistä, joita Jumala suorittaa hänen kauttansa

“Tämän lisäksi Mooses ja Aaron tässä anastivat itselleen valtaa, joka kuului vain Jumalalle. Jumalan puuttuminen asiaan vakavoitti tilannetta suuresti, ja Israelin johtajien olisi pitänyt vielä korostaa sitä saadakseen kansan kunnioittamaan Jumalaa ja uskomaan entistä lujemmin hänen voimaansa ja hyvyyteensä. Huutaessaan: »Onko *meidän* saatava teille vettä tästä kalliosta?», he asettuivat Jumalan paikalle ikään kuin heillä, poloisilla heikoilla ja vajavaisilla ihmisillä, olisi ollut voimaa itsessään.” Pp. 398.

Tämä oli Mooseksen ja Aaronin synty, jonka tähden he eivät saaneet viedä Jumalan kansaa luvattuun maahan.

Miten helposti ihminen onkaan taipuvainen olemaan mahtava ja erikoinen, että saisi ihmisten kunnioituksen ja huomion osakseen! Tämä on se tie, jolle Lusifer lähti ja lankesi syntiin. Herra meitä varjelkoon ettemme tekisi tällaista virhettä.

Raamatun sana neuvoo meitä olemaan aina vaatimattomia ja nöyriä, seuraten Jeesuksen esimerkkiä ja ohjaten ihmisten huomion ja kunnioituksen Jumalaan, eikä itseemme.

“Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme ansiottomia palvelijoita; olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään.'" Luuk. 17:10.

Suurin ihme uskon tiellä

Profetian Hengen kirjoituksissa mainitaan, että suurin Jeesuksen

tekemistä ihmeistä maan päällä oli Lasaruksen herättäminen kuolleista, koska hän oli ollut jo neljä päivää haudassa. Samalla tavalla hengellisessä mielessä suurin ihme on ihmisen kääntymys (hengellinen ylösnousemus).

On sanomaton ilo taivaassa, kun yksi sielu Pyhän Hengen vaikutuksen johdosta virkistyy eloon ja tekee liiton Jeesuksen kanssa palvellakseen Häntä.

“Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne, joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmavallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa, joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin; mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa - armosta te olette pelastetut -” Ef. 2:1-5

Päivittäinen uudistus

Pääasia uskon tiellämme on hengellinen herätys ja päivittäinen uudistus, päivittäinen omistautuminen Jumalalle, koska vain Hänen avullaan voimme kestää ja pysyä uskollisina Hänelle. Taistelumme pahaa vastaan päättyy vasta, kun Vapahtajamme tulee.

Ollessaan maan päällä Jeesuksen, vaikka Hän oli täydellinen, piti aina taistella syntiä vastaan, ja Hän voitti, niillä eduilla, jotka ovat tarjolla meillekin, että mekin voisimme Hänen avullaan voittaa. Meillä on sellainen Puolustaja ja ylimmäinen Pappi taivaallisen Isän edessä, joka tuntee hyvin meidän tilamme, koska Hän eli maan päällä ihmisenä ja oli kiusattu kaikessa. Hän tietää, että taistelu on todella suuri, ja Hän on myötätuntoinen meitä kohtaan. “Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiimme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.” Hebr. 4:15, 16.

Jeesus selitti Nikodemukselle: “Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” Joh. 3:3. Uudestisyntyminen ei tarkoita, että taistelu pahaa ja syntiä vastaan loppuu.

Pieni vauva, joka on syntynyt maailmaan, on vaarassa sairastua, ja

elimistön pitää taistella syntymästä lähtien viruksia vastaan. Uskon elämässä on aivan samoin, uudestisyntymisenkin jälkeen meidän tulee taistella syntiä vastaan, muuten sairastumme ja kuolemme hengellisesti.

Apostoli Paavali Pyhän Hengen johtamana selittää: “Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin.” Fil. 3:12, 13.

Meidän pelastuksemme on suuri ihme

“Ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen.” Room. 3:24, 26.

Jumalan Karitsan veren kautta lain vaatimukset tulivat täytettyiksi ja samalla langenneille ihmisille tarjotaan mahdollisuus pelastua synnistä ja kuolemasta. Kiitos Jumalalle siitä!

Kristuksen vanhurskaus on lahja, jonka kautta pääsemme taivaaseen, mutta meidän tulee hyväksyä se ja ottaa se omaksemme. Se tarkoittaa, että Kristuksen luonne on tullut meidän luonteeksemme, eli olemme puettuna valkoiseen hääpukuun. Silloin taivaallinen Isä, katsoessaan meitä, näkee oman Poikansa. Todistuksissa mainitaan, että pelastuksemme on niin täydellinen, kuin emme olisi koskaan tehneetkään syntiä. Tämä on Karitsan veren ansiota. Kiitos Hänelle, joka vapaaehtoisesti kuoli edestämme!

Hän sanoi fariseuksille: “Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki.” Vapahtajamme oli kolme päivää haudassa, mutta sieltä Hän nousi voittaen kuoleman ja pimeyden voimat. Tämän ihmeen kautta Hän lahjoittaa meille pelastuksen, kun kuolemme omalle minälle ja synnille.

“Kun jättäydymme Kristukselle, niin sydämemme yhtyy hänen sydämeensä, tahtomme sulautuu hänen tahtoonsa, mielemme yhdistyy hänen mieleensä, ja hän vangitsee ajatuksemme itselleen kuuliaisiksi. Elämme hänen elämäänsä. Tätä merkitsee olla pukeutuneena hänen vanhurskautensa

vaatteisiin. Silloin Herra meitä katsellessaan ei näe viikunanlehtiverhoa eikä alastomuuttamme ja synnin vioittamaa muotoamme, vaan oman vanhurskautensa vaipan, joka merkitsee täydellistä kuuliaisuutta Jumalan laille.” Kr. v. 231.

“Jumala vaatii täydellisyyttä lapsiltaan. Hänen lakinsa kuvastaa hänen luonnettaan, ja se on luonteen mittapuuna kaikille. Kaikille asetetaan tämä korkea tasovaatimus, jottei jäisi mitään epäilystä siitä, minkälaisia ihmisiä Jumala haluaa valtakuntansa kansalaisiksi. Kristuksen maanpäällinen elämä oli täysin Jumalan lain mukaista, ja kun Jumalan lapsiksi tunnustautuvat tulevat luonteeltaan Kristuksen kaltaisiksi, niin he ovat silloin myös kuuliaisia Jumalan käskyille. Silloin Herra voi hyväksyä heidät myös taivaallisen perheen jäseniksi. Kristuksen vanhurskauden ihanaan asuun puettuina he pääsevät Kuninkaan juhlaan ja saavat liittyä Kristuksen verellä pestyjen joukkoon.” Kr. v. 232, 233.

“Katsokaa, minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sen tähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.” 1. Joh. 3:1, 2.

Jumalan rakkaus on tyhjentämätön aihe, sitä pelastetut tulevat ihmettelemään koko ikuisuuden ajan. Se on Jumalan luonteen perusominaisuus ja Hänen lakinsa perusta. Me saamme pelastuksen rakkaudesta ja armosta.

Herra meitä siunatkoon ja auttakoon, että kerran saisimme olla Hänen valtakunnassaan, missä saamme iloita ikuisesta pelastuksesta. Aamen.

Veljenne Vladimir Marinov

Turvanamme on Jumala

Herra sanoo: ”Avuksesi huuda minua hädän päivänä.” Ps.50:15. Tätä Raamatun paikkaa sanotaan myös Taivaallisen Isämme puhelinnumeroksi - 5015.

Jos meillä on mitä hyvänsä vaikeuksia tai murheita, me voimme siis aina muistaa tämän suoran numeron –yhteyden Isällemme taivaskotiin. Hän on auttava lapsiaan niin hyvässä kuin pahassakin elämäntilanteessa. Hän tietää ja tuntee hätämme sekä tarpeemme kulloinkin. Meidän ei tule

epäillä että Hän unohtaisi tai väheksyisi meidän hartaita rukouksiamme. Hän on luvannut antaa meille jos vain osaamme sitä Häneltä nöyrinä puhtaalla omallatunnolla ja rukoillen sitä pyytää, mitä sitten ikinä anommekin. Pyynnöt eivät saa olla itsekkäitä eikä ketään loukkaavia, ei liioin sopimattomia uskovaiselle sielulle. Ne, joita moititaan tai vainotaan usein uskonsa tähden, ovat kiusattuja pitämään itseään Jumalan hylkääminä. Heidät nähdään vähemmistönä, mutta heidän ei tule silti loukata omaatuntoaan tämän johdosta. Joudumme kärsimään niin kuin Vapahtajammekin joutui kärsimään, pilkkaa, häväistystä ja jopa vainoa. Kristus joka on kärsinyt meidän puolestamme ja kokenut heidän surunsa sekä ahdinkonsa, ei ole hylännyt meitä. Meidän kestävä, hellittämätön rukouksemme osoittavat, että luotamme lujasti Jumalaamme. Hänen lapsiaan ei jätetä yksin, eikä ilman puolustusta. Rukous saa Luojamme ojentamaan vahvan käsivartensa toimimaan lastensa hyväksi.

“Uskon ‘rukoukset’ kukistavat valtakuntia, pitävät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurojen kidat, sammuttivat tulen voiman.” Saamme tietää tämän merkityksen, kun luemme marttyyreista, jotka kuolivat uskonsa puolesta ”ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot. Hebr.11:33-34.

Jos omistaudumme hänen palvelukseensa, emme koskaan joudu sellaiseen asemaan, josta Jumala ei olisi etukäteen huolehtinut. Joudummepa mihin tilanteeseen tahansa, meillä on opas ohjaamassa kulkuamme. Kaikissa ahdingoissamme meillä on luotettava Neuvonantaja. Kun koemme surua, menetystä tai yksinäisyyttä, meillä on myötätuntoinen Ystävä. Jos tietämättömyydessämme harhaannumme, ei Kristus jätä meitä. Kuulemme hänen äänensä sanovan selvästi ja täsmällisesti: ‘Minä olen tie ja totuus ja elämä.’ Joh.14:6. ‘Hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, kurjan ja sen jolla ei auttajaa ole.’ Ps.72:12.

Herra sanoo niiden kunnioittavan häntä, jotka lähestyvät ja uskollisesti palvelevat häntä. ”Vakaamieliselle sinä talletat rauhan, rauhan, sillä hän turvaa sinuun” Jes.26:3. Kaikkivaltias on ojentanut käsivartensa johtamaan meitä yhä eteenpäin. Käykää eteenpäin, sanoo Herra; minä lähetän teille apua. Nimeni kunnian tähden te anotte ja teille annetaan. Minä saan kunnian niiden tähden, jotka odottavat vain teidän epäonnistuvan. He joutuvat näkemään minun sanani riemuvoiton.

Vaikka ehkä tunnetkin olevasi täysin arvoton, älä pelkää jättää asiaasi Jumalan huomaan. Hän joka Kristuksessa uhrasi itsensä maailman syntien

tähden, otti hoitaakseen jokaisen sielun asian. ”Hän, joka ei säästännyt omaa poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa” Room.8:32. Eikö hän toteuttaisi armahtavaa sanaansa, jolla hän on tahtonut rohkaista ja vahvistaa meitä?” Kr. v. s.124-125.

Meidän ei tule pelätä sitä että Herra jättäisi pulaan ja kuulematta meidän rukouksiamme. Ennemmin on pelättävissä että Jumalan lapset joutuessaan kiusauksiin ja koettelemuksiin, masentuvat eivätkä enää rukoile kestävinä hellittämättä. Muistamme miten Jeesus meni yksinäisenä rukoilemaan aina vuorelle tai Öljymäelle, hänen rukouksensa olivat todella hartaita kun hän rukoili taivaallista Isäänsä, saaden voimansa häneltä. Ja miten Jeesus osoitti syrofoinikealaiselle vaimolle Jumalallista laupeutta. Häntä liikutti nähdessään tämän murheen. Jeesus olisi voinut ja halunnut vakuuttaa vaimolle, että tämän rukous oli kuultu, mutta hän halusi samalla opettaa opetuslapsilleen jotakin, mitä he eivät herkästi unohtaisi. Se näytti aluksi siltä kuin Hän ei olisi kiinnittänyt mitään huomiota kärsivän vaimon sydämen avunhuutoon.

Sen jälkeen kun vaimo oli ilmaissut uskonsa, Jeesus antoi hänelle siitä tunnustuksen ja lähetti hänet kotiin sen siunauksen saaneena, jota hän oli anonut. Jeesuksen opetuslapset eivät koskaan unohtaneet tätä opetusta ja se on siksi merkitty Raamattuun osoittamaan, mitä kestävä rukous voi saada aikaan. Jeesus oli itse vaikuttanut tämän, että tuo vaimo oli kestävä rukoillut. Hän myös vaikutti niin että tämä leskivaimo saattoi rohkeasti ja päättäväisesti esittää asiansa tuomarille. Vuosisatoja aiemmin Kristus oli antanut samaa kestävää uskoa Jaakobille tämän painiessa Herran enkelin kanssa Jabbok-virran rannalla.

“Koko maailmankaikkeuden suurin huomio kiintyy tähän vähäiseen maailmaan, sillä Kristus on lunastanut täällä asuvat äärettömän kalliisti. Maailman Lunastaja on yhdistänyt maan taivaaseen hengen sitein, sillä Herran lunastetut ovat täällä. Taivaalliset olennot vierailevat yhä maassa samoin kuin niinä päivinä, jolloin he vaelsivat ja puhelivat Aabrahamin ja Mooseksen kanssa. Suurkaupunkiemme kiireisessä hyörinnässä ja tiheiden väkijoukkojen keskellä, jotka aamusta iltaan tungeksivat kaduilla ja kauppoissa aivan kuin elämä olisi pelkkää kaupankäyntiä, urheilua ja huveja, ja missä vain ani harvat mietiskelevät näkymättömiä arvoja-sielläkin on taivaalla yhä tarkkailijansa ja pyhänsä. Näkymättöminä he huomioivat ihmisten jokaisen sanan ja teon. Jokaisessa liikemaailman tai huvielämän kokouksessa ja jokaisessa jumalanpalvelustilaisuudessa on

useampia kuulijoita kuin luonnollisin silmin on nähtävissä. Toisinaan taivaalliset olennot vetävät syrjään näkymätöntä maailmaa peittävän verhon, jotta voisimme irrottaa ajatuksemme elämän kuumeisesta kiireestä ja ottaa huomioon, että näkymättömät todistajat seuraavat kaikkea, mitä teemme tai sanomme. Meidän on tarpeellista käsittää nykyistä paremmin näiden vierailevien enkelien tehtävää. Meidän olisi hyvä ottaa huomioon, että taivaalliset olennot osallistuvat kaikkeen työhömmme. Valon ja voiman näkymättömät joukot ovat niiden hiljaisten ja nöyrien luona, jotka uskovat ja vetoavat Jumalan lupauksiin. Kerubeja ja serafeja ja väkeviä enkeleitä --- kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat --- seisoo hänen oikealla puolellaan, ollen kaikki ”palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä” Hebr.1:14. Kr.v.s,127.

Rakkaat veljet ja sisaret, meidätkin on Herra lähettänyt sanansa saattajiksi tähän pimeään maailmaan hänen ”työtovereinaan” levittämään sanomaa kaikille jotka eivät sitä ole vielä kuulleet. Olemmeko toimineet sen työn hyväksi kokosydämisesti antautumuksella. Elämme tämän maailman historian viimeisiä aikoja, ”kun tulee yö, on myöhäistä työ.”

Meidän tulee syventyä itsemme tutkisteluun ja mietittävä: ”mitä minä vielä voisin tehdä sielujen pelastukseksi.” Jospa saisimme yhdenkin sielun pelastettua jokainen niin se olisi suurenmoinen työ, kruunussamme olisi yksi jalokivi. Jumala ja Vapahtajamme olisivat todella iloisia.

”Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän heiltä apuansa? Minä sanon teille; Hän toimittaa heille oikeuden pian.”

’Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri. Sillä te tarvitsette kestävyyttä, tehdäksenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on. Sillä vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka on tuleva on, eikä viivyttel.’ Hebr.10:35-37. ’Katso peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen. Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä.’ Jaak.5:7,8.

Jumalan pitkämielisyys on ihmeellistä. Kauan odottaa oikeus armon vedotessa syntiseen. Mutta ’vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perustus.’ Ps.97:2.

’Herra on pitkämielinen ja suuri voimassansa, mutta Herra ei jätä rankaisematta. Hänen tiensä käy tuulispäässä ja myrskyssä, ja pilvi on hänen jalkojensa

tomu.' Naah.1:3.

Maailma on yhä julkeammin ruvennut rikkomaan Jumalan lakia. Koska hän on ollut pitkämielinen, ihmiset ovat polkeneet hänen arvovaltaansa. He ovat rohkaisseet toisiaan tekemään julmaa väkivaltaa hänen perintöosalleen ja sanoneet: 'Kuinka Jumala sen tietäisi, onko tietoa Korkeimmalla.' Ps.73:11. Mutta on olemassa raja, jonka yli he eivät pääse. Jo nyt he ovat miltei saavuttaneet Jumalan pitkämielisyyden ja armon äärimmäisen rajan. Herra tulee puuttumaan tapahtumien kulkuun ja puolustamaan kunniaansa, vapauttamaan kansansa ja kukistamaan laajalle levinneen jumalattomuuden." Kr. v. s.128.

Saakoon Kaikkivaltias Jumala auttaa ja siunata meitä että olisimme hänelle otollisia! Herra johtakoon lapsiaan niin että nöyrinä täyttäisimme sen tehtävän minkä hän on meille uskonut, niin samoin että me pyhittäisimme itsemme tähän työhön. Rukoilkaamme toistemme puolesta voimia viedä kolmannen enkelin sanomaa kaikille kansoille ja heimoille kautta avaran maailman. Jumalan Siunausta Teille kaikille rakkaat veljet ja sisaret.

Veljenne Olavi

Kertomus juhlista ja sääntömääräisestä vuosikokouksesta

Maaliskuussa 27-29.2015 Herran avulla saimme pitää kevätjuhlan ja sääntömääräisen vuosikokouksen. Juhlan vieraana oli Euroopan osaston johtaja veli Franco Caputo. Juhlan motto oli: "Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi." Jes. 60:1.

Perjantai- iltana Reijo veli avasi juhlan lukien Jumalan sanasta: "Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltakulta olen jotakin petoksella ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin." Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika;" Luuk. 19:8, 9, ja toivotti kaikki tervetulleiksi. Hän piti meille myös iltahartauden ja johdatti meidät sapatin lepoon. Hän luki myös Markuksen evankeliumista 16:15 "Ja hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille" sekä 1. Kor. 4:9 "Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät

apostolit vihoviimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi; meistä on tullut kaiken maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten.”

Veli Caputo jakoi meille Jumalan sanaa käsittäen kolme tärkeää asiaa elämässämme: Jumala, perhe ja seurakunta. ”Niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksi monen edestä.” Matt. 20:28. ”Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?” Room. 6:16.

Tänä iltana kuulumme musiikkiesityksiä ja lauloimme myös toivelauluja tuottaen kunniaa ja kiitosta Jumalalle.

Sapattina Reijo veli avasi Jumalanpalveluksen ja sapattikoulua johti Tarmo veli. Veikko veli kuulusteli läksyt ja jokaisella oli tilaisuus vastata kysymyksiin ja tuoda ajatuksiansa esiin. Saarna tilaisuudessa meille puhui Franco veli. Hän jatkoi aiheesta Jumala, perhe ja seurakunta. ”Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa... ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” - tämä on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus - ”että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä.” Ef. 6:4, 2, 3.

”Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, ... Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa niinkuin omia ruumiitaan; joka rakastaa vaimoansa, hän rakastaa itseänsä.

Sillä eihän kukaan koskaan ole vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä, niinkuin Kristuskin seurakuntaa.” Ef. 5:25, 28, 29.

Iltapäivällä tauon ja ruokailun jälkeen pyhässä ehtoollistilaisuudessa käsitelimme aihetta ”Kuka on suurin.” Jeesus selitti opetuslapsilleen: ”... joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon niinkuin nuorin, ja johtaja niinkuin se, joka palvelee.” Luuk. 22:26.

”Itsenäisyytemme ja riippumattomuutemme, joista niin mielellämme ylpeilemme, osoittautuvat merkiksi siitä, että palvelemme saatanaa. Inhimillinen luonto pyrkii aina tehostamaan itseään, se on aina valmis taisteluun. Mutta se joka oppii Kristuksesta, tyhjenee itsekkyydestä, ylpeydestä ja vallanhimosta, ja sydämessä vallitsee hiljaisuus. Oma minä alistetaan Pyhän Hengen johtoon. Silloin emme välttämättä halua saavuttaa korkeinta asemaa. Meillä ei ole tarvetta kiinnittää huomiota itseemme. Tunneimme, että korkein paikka on Vapahtajan jalkojen

juuressa.” Vs. 24.

Jeesus antoi meille esimerkin kaikessa. Muistimme Hänen kärsimyksiään ja kuolemaa, mutta myös ylösnousemuksen kuolleista ja Hänen suuresta voitosta ja pelastuksesta.

Ehtoolliskokouksen jälkeen veli Caputo toi uudelleen ajatuksia Jumalan sanan pohjalta. Lähetystyö alkaa omasta perheestä. ”Vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.” Apt. 1:8.

”Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.” Gal. 6:7.

”Ja hän sanoi: ”Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää siemenen maahan; ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja päivin; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei itse tiedä, miten. Sillä itsestään maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään.” Mark. 4:26-28

Merja sisar johti kiitos ja todistuskokousta, jossa saimme kuulla lauluja ja kokemuksia. Miten tärkeää on olla aina yhteydessä Jumalaan, koska emme tiedä mitä on tulossa.

Päivän ohjelman lopussa Hannu veli luki meille Jumalan sanasta ja päätimme siunatun sapatin. Sen jälkeen toivoimme toisillemme siunattua arkista viikkoa!

Sunnuntaina Reijo veli avasi ja johti vuosikokouksen. Kuunneltiin virkailijoiden raportit ja sen jälkeen virat vapautettiin ja kokouksen johto luovutettiin veli Caputolle, joka suoritti vaalit. Suomen seurakunnan uuteen johtoon kuuluvat:

Johtaja:	Reijo Jyrkinen
Varajohtaja:	Hannu Jyrkinen
Sihteeri:	Vladimir Marinov
Rahastonhoitaja:	Merja Jyrkinen
Lähetystyönjohtaja:	Vladimir Marinov
Nuorisajohtaja:	Tarmo Jyrkinen
Laupias samarialaisen	
Osaston johtaja:	Olavi Ihala
Tilintarkastajat:	Olavi Ihala ja Elli Hytönen
Diakonit:	Veikko Hytönen ja Eija Jyrkinen

Johtokunnan jäsenet:

1. Reijo Jyrkinen
2. Hannu Jyrkinen
3. Vladimir Marinov
4. Merja Jyrkinen
5. Tarmo Jyrkinen
6. Veikko Hytönen

Reijo veljen johdolla juhlat päätettiin. Rukoilkaa uuden johdon puolesta ja lähetystyön puolesta. Jumala siunatkoon runsaasti työnsä Suomessa ja antakoon meille uusia hedelmiä. Aamen.

Veljet Olavi ja Vladimir

Lähetyskertomus Ruotsista, Norjasta, Virosta, Latviasta ja Liettuasta

Tänä vuonna oli huhtikuun 3-6 päivä Ruotsissa hengellinen juhla. Vieraita oli Ruotsista, Tanskasta, Norjasta ja Suomesta. On aina suuri ilo tulla yhteen ja tuoda kunniaa ja kiitosta Herralle. Veli Dennis Lammes toivotti kaikki tervetulleiksi juhlille. Mottomme oli: ”Jumala on uskollinen, hän, jonka kautta te olette kutsutut hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme yhteyteen.” 1. Kor. 1:9.

Saimme kuulla erilaisia aiheita, nuoriso-ohjelmaa, jossa kaikki nuoret lukivat jonkun Raamatunpaikan ja esittivät ajatuksiansa siitä. Saimme kuulla myös musiikki- ja lauluesityksiä erilaisilla kielillä, jopa Afrikan kielellä. Sapatinsaarnassa käsitelimme millä ehdoilla saamme uuden Jerusalemin kansalaisuuden.

Juhlille tuli suomalainen nainen, jonka kanssa sain keskustella ja mainitsin hänelle, että kun tulee käymään Suomessa voi käydä myös meidän Jumalanpalveluksessa Toijalassa. Keittiössä nuoret sisaret valmistivat myös maukasta fyysistä ruokaa. Kiitos Herralle meillä oli todella siunatut juhlat.

Juhlien jälkeen veli Adrianin kanssa lähdimme Norjaan, missä levitimme noin 3 000 traktaattia. Vietiin sanomaa moneen paikkaan, missä oli vain mahdollista. Siellä on paljon vuoria ja taloja joka puolella, kun väsymys tuli, pitkän kävelemisen johdosta, usein ajattelin, jos olisin kuin lintu, lentäisin nopeasti jokaiseen kohteeseen viemään hyvää sanomaa

ihmisille. Tuli mieleen myös se, mitä Jumala on ilmoittanut profeetta Jesajan kautta: ”Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: "Sinun Jumalasi on kuningas!" Jes. 52:7.

Meillä oli suuri ilo Adrianin kanssa viedä sanomaa ihmisille. Tämän työn välityksellä eräs vanhempi sisar Adventtikirkosta vähän ennen Ruotsinjuhlia otti yhteyttä veli Jeremiaan ja kerran sapattina oli meidän kokouksessa Norjassa. Juuri silloin, kun olin siellä, hän ei päässyt tulemaan Jumalan palvelukseen, koska oli sairaana. Perjantaina 10.4. kun olimme paluumatkalla työstä veli Adrianin kanssa, kävimme erään romanialaisen perheen luona Adventtikirkosta ja kutsuimme heidät meidän Jumalan palvelukseen ja he tulivat. Meillä oli hyvin siunattu sapatti yhdessä heidän kanssaan. Rukoilkaamme lähetystyön puolesta Norjassa ja Ruotsissa.

Sunnuntaina aamulla lähdimme Norjasta takaisin Ruotsiin ja maanantaina aamuyöllä lähdin Ruotsista Suomeen. Kiitos taivaalliselle Isälle ihanista kokemuksista, ja siitä, että saan tehdä työtä Hänen viinitarhassaan. Kaikkia tuloksia emme voi nähdä täällä maan päällä, mutta kerran taivaassa, jos Herra suo, saamme nähdä ne sielut, jotka meidän työmme tuloksena pääsivät ikuisen kotiin. Jumala meitä auttakoon, että täyttäisimme tehtävämme, ennen kuin armonaika päättyy.

Perjantaina 1.5.2015. Herran avulla lähdin lähetysmatkalle Viroon, Latviaan ja Liettuaan. Päivä ennen lähtöä hammasta alkoi särkemään, niin kovasti, että saapuessani Tallinaan minun piti heti mennä hammaslääkäriin ja sain ensiapua.

Kiitos Herralle. Sapattina pystyin normaalisti syödä ja täyttää kaikki tehtäväni, mutta kun puudutus meni ohi särky alkoi taas. Sunnuntaina, piti lähteä eteenpäin Etelä-Viroon, missä pidettiin ehtoolliskokous Kunda - sisaremmen luona, siellä oli myös muita seurakuntalaisia Elvasta ja Tartusta. Kokouksen jälkeen Kunda – sisar ja Märt - veli esittivät monia kysymyksiä ja keskustelu kesti iltaan asti. Oli ihmeellistä, että koko kokouksen ja keskustelun aikana hammasta ei särkenyt, mutta sen jälkeen särky alkoi taas. Tuli mieleen, kun sisar White oli hyvin sairas ja makasi vuoteessa, silti hän pyysi, että hänet kannetaan sängyssä kokoukseen, sitten hän pyysi, että hänet autetaan nousemaan ja hän piti pitkän puheen, sen jälkeen, kun puhe oli pidetty, hänelle tuli taas heikkous ja piti mennä jälleen pitkälleen. Tämä oli suuri todistus siitä, että Jumalan voima oli

tukena hänelle puheen aikana, ja aina, kun hänen piti suorittaa Jumalan antamat tehtävät. Jumala antaa suuria siunauksia kun teemme lähetystyötä.

Seuraavana päivänä meidän piti jatkaa matkaan Latviaan. Matkan varrella levitimme traktaattia. Ilta puolella saavuimme kaupunkiin, missä sisaremme Lydia asuu. Menimme kerrostaloon ja soitimme hänen ovella, mutta ei kuultu mitään sisäpuolelta, soitimme toisen ja kolmas kerta, mutta kukaan ei avannut ovea. Sitten soitimme useammille naapuristolle, kun vihdoinkin eräs rouva avasi oven. Kysyimme häneltä missä sisaremme Lydia on. Hän katsoi meitä ihmettellen ja sanoi kaksi kuukautta sitten hän nukkui pois ja on haudattu. Tulimme surulliseksi, hän oli hyvin uskollinen sisar ja 95 ikäisenä hänen maallinen vaellus päättyi uskossa meidän Vapahtajaamme, joka kerran antaa uuden elämän jokaiselle, uskolliselle palvelijalleen.

Soitimme sisar Hertan tyttäriille, että kysyisimme, saisimmeko olla yötä heidän luona, mutta ei kukaan vastannut puhelimeen, eikä avannut ovea, kun soitimme ovikelloa. Sitten päätimme jatkaa matkaamme Liettuuan ja matkan varrella nukkua jossakin motellissa.

Kello oli noin 20:30 kun poikkesimme opastuksen mukaan vain parikymmentä metriä päätieltä ja siinä oli pieni motelli ja siellä saimme olla yötä. Seuraavana aamuna klo oli vähän vailla 9:00 kun jatkoimme matkaamme ja jossain vaiheessa soitimme sisar Leokadiaan. Hän sanoi, että just oli lukemassa sapattikoulu läksyä ja ajatteli meitä. Ilmoitimme, että lähestymme Kaunasta ja kysyimme onko sopivaa käydä hänen luonaan? Tietysti hän halusi ja oli todella iloinen kun kävimme. Hän täyttää 91 vuotta. Oli kaatunut 2 kertaa ja käsivarsi oli turvoksissa ja hyvin kipeä, muuten oli hyvin pirteä ja iloinen.

Hän kysyi miten Jumalan työ menee ja minä kerroin hänelle kuulumisia. Tämän lähetyskäynnin jälkeen levitimme kaupungissa kaikki traktaatit, jotka meillä oli mukana ja sitten jatkoimme matkaa Vilnaan. Vilnassa otimme sisaremme Allan mukaan ja jatkoimme matkaa seuraavaan paikkakuntaan, missä meillä on kiinnostuneita. Siellä pidimme hengellisen tilaisuuden ja keskustelimme uskon asioista. Seuraavana päivänä Alla ja Viktoria lähtivät mukaan juhille Tallinaan.

Tallinnassa meillä oli hyvin siunatut juhlat. Juhlan motto oli "Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu..." Ef. 6:11. Perjantai iltana Viktoria ystävä puhui kanssani, että hän haluaa liittyä seurakuntaan.

Jumal on armastus

Uusi sielu liittyi seurakuntaan

Sapattina ennen saarnaa oli uskonperiaatteiden kuulustelu ja vastaanotto seurakuntaan. Hänellä oli itse kirjoitettu runo, joka hän lausui ja lauloi itse kirjoitetun ja sävelletyn laulun. Hän mainitsi, että hänen miehensä on uhannut jättää hänet, jos hän liittyy seurakuntaan, pitää rukoilla hänen puolestaan. Herra häntä siunatkoon ja auttakoon uskon tiellä.

Sunnuntaina 09.05.2015 kävimme Aksel ystävän luona ja meillä oli pitkä hengellinen keskustelu. Sieltä lähdimme Kunda sisaremmen luokse, että auttaisimme häntä kotitehtävissä, kun hän on saavuttanut korkean iän ja hänellä ei ole lähiomaisia. Oli sovittu, että sinne tulee Luule – sisaremmen mies, kun hänellä on paljon kysymyksiä uskon asioista, mutta hän ilmoitti että nyt on työssä ja siirrettiin tapaaminen seuraavaan kertaan, kun taas menen Viroom. Tuli tieto myös, että Ruslan – veli suuresta seurakunnasta haluaa keskustella kanssani uskonasioista, sovimme myös hänen kanssaan, että seuraavalla kerralla Herran avulla tavataan. Meillä on Tallinnassa eräs ystävä suuresta seurakunnasta, joka haluaa liittyä uskonpuhdistukseen.

Juhlilla Virossa

Herra johtakoon työnsä Baltian maissa ja johdattakoon uusia sieluja luokseen.

Tiistaina 12.05.2015. Herran avulla lähdin takaisin Suomeen. Laivalta soitin ja varasin ajan hammaslääkärille. Kiitos Herralle tästä matkasta ja kaikista kokemuksista ja siunauksista. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

***”Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköinne ei ole turha Herrassa.” 1 Kor. 15: 58.
Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä.” 2 Joh. 4.***

Ilmoituksia

Rakas veljemme Alin Sirbu syntynyt 21.6.1975 18.3.2015. pääsi lepoon lyhyen sairauden jälkeen. Hänet lähetettiin lähetyksoulusta Suomeen seurakuntaamme tekemään kirjallisuustyötä ja hän oli hyvin innokas sanoman levittäjänä. Yhdessä matkustimme ympäri Suomea ja levitimme Jumalan sanaa. Silloin hän tutustui sisareemme Virpi Heikkilään ja myöhemmässä vaiheessa he solmivat avioliiton.

Elämä on lyhyt ja tuo yllätyksiä. Miten tärkeää onkaan että meillä on aina elävä yhteys taivaaseen. Toivon mukaan uudessa maassa saamme jälleen nähdä Alin -veljemme. Siellä kuolemalla ei ole enää valtaa. Herra olkoon tukena ja lohduttajana Virpi - sisarelle ja Joel pojalle.

Vladimir – veli

Elokuussa 14-16 päivä meillä on seuraavat juhlat Toijalassa.

Sydämellisesti tervetuloa!

